



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium**

**Bisling, Anselm**

**[Einsiedeln], 1682**

Meditatio X. De Venialium peccatorum gravitate.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

## Die Quarta.

De incuria, &amp; cura minimorum

MEDITATIO X.

De Venialium Peccatorum  
gravitate.Text. Re-  
gul. c. 6.

Erba otiosa, & risum  
ventia, æternâ clausurâ  
omnibus locis damnantur  
& ad talia eloquia dicitur  
lum os aperire, non per-  
timus.

Prælud. Imaginare, speciosissimam  
Regis filiam, & sponsam, per subitum  
um leve accidens deturpatam horre-  
scabie, & ulceribus plenam appa-  
re.

Damna ve-  
nialis pec-  
cati in ani-  
ma.

Punct. I. *Consid.* Peccatum veniale  
quamvis mortem non inferat. 1. ani-  
mam tamen turpiter coinquinare, et  
luti ulceribus, & scabie foeditur. 2.  
andem tot successive quasi vulnera  
parvis afficit, quot venialia delibere  
committit, quæ illâ faciunt languidam  
deficientem, & moribundam. 3. dispo-  
dit quoque proximè dispositam ad mor-  
tem spirituales per peccatum mori-

namque qui spernit modica, paulatim decidet: Eccli. 19.

Quomodo ergo non erubescis mi-  
sera tuam horribilem foeditatem, qua  
tot pustulis, & ulceribus plena es? qua-  
lis tibi confusio & pudor, ad suavissi-  
mos speciosissimi Filij Dei amplexus sic  
anhelare?

Punct. II. *Confid.* Tantam esse, minimi Ejus gravi-  
tas.  
licet peccati venialis culpam & malitiam,  
ut 1. potius subeunda esset atrocissima  
mors corporis, quam illud committen-  
dum. 2. Imo etiam citius permitten-  
dum, ut omnia corporea, & totus mun-  
dus iterum annihilarentur. 3. Ut po-  
tius Angeli omnes, & animae creatae  
perirent & damnarentur, quam Deusu-  
nico v. g. mendacio jocolo offendere-  
tur scienter, ac deliberate.

O maximam caecitatem! quod ha-  
stenus talem gravitatem non agnovi.  
O detestabilem temeritatem meam!  
quod audeam in singulos dies, & ho-  
ras, sine ulla consideratione, tot venia-  
libus culpis in illud bonum infinitum  
delinquere.

Punct. III *Confid.* 1. Tantumdem esse Est aequi-  
valenter in-  
finita.  
unico veniali peccato Deum offendere,  
quantum omnes homines, qui fuerunt,  
sunt, & erunt, imo omnes creati pos-  
sibiles, numeroque infinitos, uno levi  
K vul-

s. Tho. 3.  
p. q. 1. a. 2.  
ad 2. &  
1. 2. q. 87.  
a. 4. in  
corp.

vulnere, aut impacto singulis colere  
afficere. Peccatum veniale ex eo, quod  
offendat Bonum simpliciter infinitum  
& quod sit aversio aliqua à Bonum  
to & incommutabili, habere quendam  
malitiam (extrinsecè, & terminatam  
in infinitam.

O Deus meus, & omnia! cur  
totus exhorresco tantam, & tam  
cogitabilem malitiam? tantumque  
lium peccatorum numerum, de quo  
hactenus nihil fermè curabam?

Quàm igitur meritò me oportet  
inceps alià censurà meos defectus  
re, non enim frustra Sanctissimus  
Pater ipsa etiam, quæ levissima  
tur, otiosa, & ridicula verba tam  
sè veruit, damnavit, & quasi  
clausurà, omnibusque in locis (nullo  
cepto) ab ore Religiosi proscriptis.

---

DIGRESSIO VII.

*De eorundem venialium peccatorum  
incomprehensibili frequentia  
& gravitate.*

THEOPHOBVS.

(I.)

Inter cætera, quæ passim traduntur  
ve Religiosæ, sive Christianæ